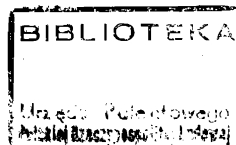

Warszawa, 17 lutego 1934 r.

A24f 13/16

2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19324.

Kl. 44 b, 20/01.

Ryszard Prymula
(Lipiny, Polska).

Papierośnica.

Zgłoszono 2 listopada 1932 r.
Udzielono 20 listopada 1933 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy papierośnicy, umożliwiającej palenie papierosów w miejscach, w których ze względu na bezpieczeństwo palenie jest wzbronione. Papierośnica według wynalazku ma tę zaletę, że można w każdej chwili przerwać palenie papierosa i położyć papierośnicę wraz z papierosem w każdym miejscu nie obawiając się zanieczyszczenia popiołem papieru lub serwety, od czego zabezpiecza siatka ochronna.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok ogólny papierośnicy; fig. 2 — przekrój pionowy papierośnicy z uwidocznionym papierosem; fig. 3 — widok ogólny papierośnicy z oprawką; fig. 4 — przekrój papierośnicy z oprawką z uwidocznieniem

papierosa; fig. 5 — drugi rodzaj oprawki; fig. 6 — przekrój drugiego rodzaju oprawki; fig. 7 — przekrój trzeciego rodzaju oprawki.

Papierośnica według wynalazku składa się z siatki ochronnej *a*, osadzonej wewnątrz oprawki *b*, która jest nasadzona szczelnie na obsadę *c* do papierosa. Obsada *c* jest połączona zapomocą gwintu z częścią *d*, w której znajduje się zbiornik na watę *f* i przez którą przechodzi kanał ssawny *g*. Przez kanał ssawny *e* obsady przechodzi samoczynny usuwacz *k*.

Chcąc zapalić papierosa, zdejmuje się oprawkę *b* (zależnie od grubości papierosa), wkłada koniec papierosa w obsadę *c*, a następnie zapala go, poczem nakłada się na niego oprawkę *b* i w ten sposób zapalony i zabezpieczony papieros pali się. Po-

wietrze potrzebne do palenia dostaje się przez siatkę lub też przez odpowiednie kanały cyrkulacyjne *h*. Wciągany przez palącego dym przechodzi początkowo przez samoczynny usuwacz *k*, a następnie przez watę *f*, która przykrywa wlot kanału ssawnego *g* papierošnicy *d* i dostaje się do ust. Po wypaleniu papierosa palący zdejmuje oprawkę *b* wykręca obsadę *c*, następnie wyjmuje ją z papierošnicy *d* i trzymając ręką obsadę *c* opiera o coś twardszego dolny koniec usuwacza *k*. Usuwacz (samoczynny) *k* kurcząc sprężynkę wyrzuca resztę papierosa z obsady *c*. Po wyczyszczeniu obsady *c* palący wkręca ją zpowrotem do papierošnicy *d* i zależnie od grubości papierosa zakłada odpowiedni rodzaj oprawki. Trzeci rodzaj oprawki zastępuje również dobrze poprzednie rodzaje, jedynie różni się swoją budową. Papierošnica ta może być używana również do palenia cygar,

przyczem konstrukcja i cyrkulacja powietrzna pozostają takie same, jak w wyżej podanych przykładach.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Papierošnica z siatką ochronną, znamienna tem, że posiada oprawkę (*b*) nasadzoną na obsadę (*c*) do papierosa, która zapomocą gwintów łączy się z ustnikiem (*d*) posiadającym we wnętrzu kanał ssawny (*g*) i zbiornik z watą (*f*), stanowiącą rodzaj filtru.

2. Papierošnica według zastrz. 1, znamienna tem, że przez kanał ssawny (*e*) obsady (*c*) przechodzi samoczynny usuwacz (*k*), przeznaczony do wyrzucania niedopałków papierosa.

Ryszard Prymula.

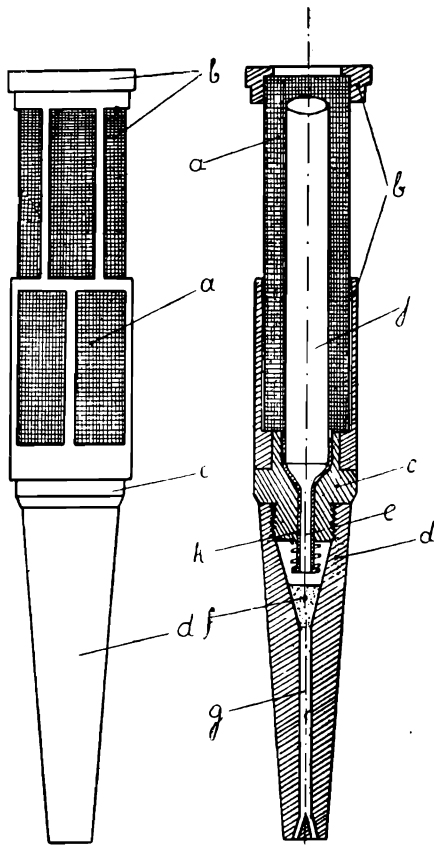

Fig. 1.

Fig. 2.

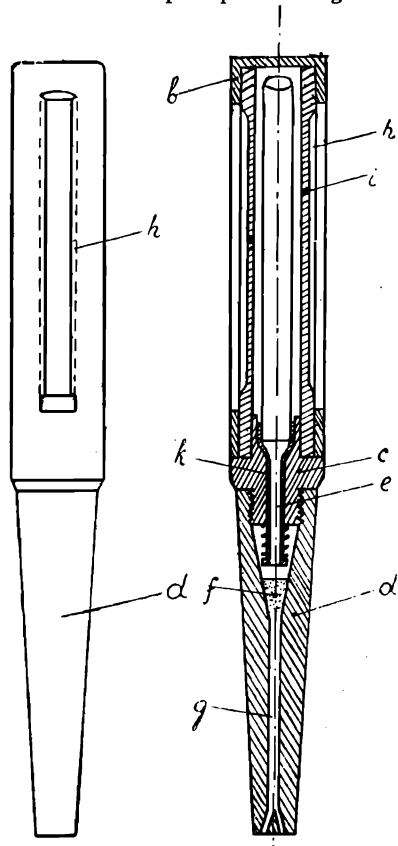

Fig. 3.

Fig. 4.

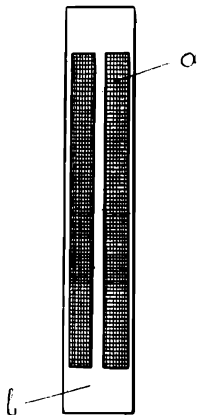

Fig. 5.

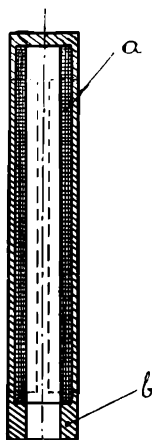

Fig. 6.

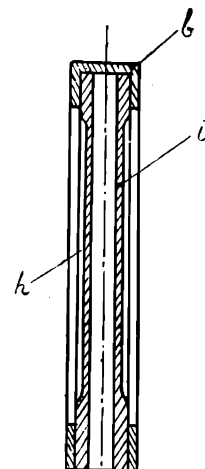

Fig. 7.